1874. VI. évfolyam. 35. szám. Szerda, február 18.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivataloknál utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Ha koaliczionális kormány lesz. . .

⊙) Önként tettük czikkünk élére a „ha“ kifejezést; mert valamint kezdetben, midőn e hir fölmerült, kijelentettük, ugy most is azt mondjuk, hogy nálunk, viszonyainkhoz képest, koaliczionalis kormány alakulása csaknem a lehetlenségek közé tartozik.

Tegyétek össze a tüzet és vizet: az egygyé nem lesz, az egynemüvé nem válik soha.

Épen igy van ez nálunk Magyarországon, a valódi jelleggel és jellemmel biró pártokkal.

Más országokban sem szokott koaliczionalis kormány állandó lenni. Csak ideiglenes állapotra, csak rövid időre van számitva annak élete.

Pedig más országokban, ahol a parlamentaris élet ki van fejlődve, nem létezik a pártok közt az a roppant ellentét, az az egymástól annyira elválasztó vonal, mint Magyarországon.

Nálunk az állami önállóság léte és nem léte felett folyt a harcz a pártok közt, az osztrák közösügyes kiegyezés mellett és ellene.

Ez oly erősen elválasztó vonal, mely nem enged egyesülést, mely minden összeolvadást kizár.

Ha az egymással annyira ellentétes két párt — melyek közől egyik Magyarország függetlenségét irta zászlajára, a másik pedig az osztrák gyarmati rendszert védelmezi, — összeolvad: ezáltal nem származik az elvek fentartása melletti egyesülés, hanem igenis egygyélétel az egyik párt elveinek feladásával, a másik párt elveinek teljes elfogadása mellett.

Ezért mondtuk mi mindig, és vitatjuk ma is, hogy az elvek fentartásával egyesülés, koaliczió, nálunk lehetetlen.

Ha azonban mégis, például a balközéppárt, a közösügyes alap elfogadásával ugynevezett koaliczionális kormányban venne részt: nem jelentene az egyebet, mint azt, hogy a balközép, elvesztve eredeti jellegét, beolvadt a Deákpártba.

Mi ezt Magyarországra nézve nem előhaladásnak, hanem hátrálásnak, — nem üdvösnek, hanem veszélyesnek, nem következetességnek, hanem köpenycserélésnek, nem eszélyességnek, hanem eszélytelenségnek, nem állambölcseletnek, hanem vizeszüségnek, nem bátorságnak, hanem gyáva megalázódásnak tartanók.

És mig toll lesz kezünkben, mely közhaszonra müködni van hivatva; mig érzékkel birunk, mely a jót a rosztól megkülönböztetni képes; mig a szabadságot a rabszolgaság igájába ugrasztani nem kivánjuk; mig érző sziv dobog keblünkben a drága hon boldogsága érdekében:

Az ily koaliczionális kormány irányában mindig ellenzéki állást foglalunk.

— **A pénzügyi bizottság** elfogadta lényegben Tisza Kálmánnak azon javaslatát, hogy a kormány hatalmaztassék fel a munkaképtelenek segélyezésére 500,000 frtot kölcsönképen folyóvá tenni; csakhogy ennek kiosztása a törvényhatóságokra bizassék, ezeknek jótállása mellett.

— **Miletics szerb apostol** zarándokká készül lenni. Hir szerint a szabad Svájcz földére akar menni, hogy ott Risztics, a bukott szerb külügyérrel a hirlapirodalom terén Délszlávia megalapitásán müködjék. Alkalmasint az utra majd csak — holdtöltekor indul.

— **A középpárt** a háznak beadott kisebb tjavaslatokkal foglalkozott, s azok ellen kifogást nem tett; söt helyesli, hogy a középtanodai tjavaslat egyelőre ne tárgyaltassék.

— **Hivatalos.** Gróf Andrássynak megengedtetett, hogy a würtembergi királyi koronarend nagy keresztét elfogadhassa. — Benedek altábornagynak pedig a titkos tanácsosi czim adományoztatott. — Királyi kézirat: „Magyar honvédelmi miniszterem előterjesztésére megengedem, hogy azon megjelölt honvédtisztek és tisztviselők, kik az 1848/9-ki honvédségnél szolgáltak, és az 1869-ben fölállitott m. kir. honvédséghez történt beosztásáig államszolgálatban nem állottak — nyugdijazásánál azok számára, különös figyelemre méltó esetekben személyi pótdij engedélyezése végett esetről esetre hozzám javaslatot tehessen. Kelt Bécsben, jan. 19-én 1874. Ferencz József, s. k.“

— **A szász egyetem** még mindig folytatja garázdaságait. A belügyér leiratában semmisnek nyilvánitá a szászegyetem azon határozatát, melyet a megyék kikerekitése ügyében hozott, mivel abban államellenes izgatások foglaltatnak. — Most arról értesitenek, hogy a szász gróf Konrád Mór nem engedte meg a belügyér leiratának tárgyalását, ez ellen 34 képviselő óvást jelentett be, s a gróf a gyülést feloszlatá.

— **Trefort miniszter** a Deákkör közelebbi ülésén jelenté, hogy a középtanodai oktatásról szóló tjavaslat tárgyalásának elhalasztását kéri a háztól. Irányi interpellácziójára pedig azt felelé a felnöttek oktatása ügyében, hogy — nincs pénz az oktatásra. A párt minderre áment mondott.

A helyzet.

Ismét a kormányválságról beszél a hir, mégpedig lehető tarka vegyületben.

Bittót kormányelnöknek emelgetik; de azt hiszszük, hogy az ő miniszterségét már megelégelte saját pártja is.

Majd Szapári Gyula grófot beszélték elnökjelöltül. Ennek már lett volna ideje bebizonyitni képességét, de bizony az ellenkezőről tett bizonyságot.

Csengeri felszólitása is szóba jött, de ő még sem szeretné elkölteni a más főztét.

A „Reform“ egyik ügyetlen prókátora pedig Szapári Antal grófot az orsz. Deákpárt elnökét emelgeti ez állásra, mégpedig azon okon, hogy a „Deákkörben a fegyelmet helyre állitandja.“ Nem a Deákkör, hanem a haza megmentése forog itt szóban. Megelégeltük már a kortesminisztereket.

Rosz idők járnak a koaliczióra is Átalánosan hiszik, hogy az megbukott. A „Reform“ erre nézve következőleg ir:

Az ennek érdekében az utolsó napok alatt sürün folyt magántermészetü alkudozások nem vezettek sikerre. Beszélik, hogy főleg Sennyey rezervált megtartása hiusitotta meg a kisérletet és Ghyczy Kálmán vonakodása bárminő kabinetbe belépni s tárczát vállalni. Tisza Kálmán hajlandóbbnak mutatkozott s már-már azt hitték a beavatottak, hogy a balközép vezérét az uj kormánynak megnyerték, midőn többféle nehézség merült föl, melyek igen problematikussá teszik egy koaliczió-kabinetnek létrejövetelét. E nehézségek legnagyobbika hallomás szerint a közös hadsereg költségeinek leszállitása körül forog. A dologi nehézségeknél nem kisebb oka a koaliczió meghiusulásának azon ellenszenv, melylyel a kombináczió nemcsak a Deák-párt, hanem a balközép körében is találkozott. A balközépnek csak egy csekély töredéke követte volna vezéreit a koaliczióba, s a Deákpárt független elemeinek nagy része sem ajánlotta volna föl támogatását az uj kormánynak. Ezt látva, a kisérlet kezdeményezői megretiráltak.

Egyébiránt a dolgok ugy történnek, hogy a mit az egyik lap ir, azt a másik megczáfolja. Kormánylapok azt mondják, hogy a miniszterelnökség jelölteiről szó sem lehet; a koaliczióról pedig még korai beszélni, tehát azt megengedik, hogy ebben van valami. Más oldalról, mint emlitők, az egész tervet megbukottnak tekintik.

Misera plebs contribuens.

Az ország minden részéről jelzi a sajtó a nyomoruságot, melyet még tetéz a kormánynak azon borzasztó eljárása, hogy a szegény, bár igyekező, de fizetni nem képes népnek legutolsó falatját is kiveszi szájából, a beteg párnáját adatja el feje alól, igavonó marháját kótyavetyélteti el ekéje elől, azért, mert adóhátralékát, az elemi csapások következtében reá sulyosodott több sanyaru év szük terméseiből fizetni nem képes.

A fizetésre képtelen szegény osztály bőrét nyuzzák az adóvégrehajtók, s az 500 forinton felül hátralékosok névsorát már több mint fél éve, hogy oda fenn nem képesek összeállitani, annyian vannak. De ha valamikor csakugyan összeállittatnék is ezen hátralékosok névsora, még akkor se merne kormányunk a dusgazdag birtokosság s papság ellen erélyesen fellépni, mert a nyilvánosság elé hozatallal, — melytől keveset, vagy semmit sem tartanak, s miután oly sokan vannak, nem is szégyenlik, — soha se hajtja be az adóhátralékokat. Végrehajtót pedig hogy lehetne küldeni nyakukra? hisz akkor az olygarchák megbokrosodván, a kormányt tán megbukni is engednék! S ez szörnyü baj lenne!

Dicsértessék a gondviselés, mely hazánk szegény népét annyira gyakoroltatja a türelem dicső erényében!

A hajdani római nép a legnagyobb szükség idején is részeltetett a hatalmasoktól nemcsak élelmezésben, hanem mulatságban is. Nálunk a szegény vagyonát ütik dobra, hogy a közösügyi Moloch részére előteremtessék a „panem et circenses.“

Többször olvastam egyik-másik ellenzéki lap hasábjain, hogy a kormányt, a rosz gazdálkodás, fonák intézkedések, söt nyilvános pazarlás miatt vád alá kellene helyezni; ezt nem tartom czélhoz vezetőnek, mert holló a holló szemét ki nem vájja; mint a legközelebbi példa is mutatja: a bünös eljárásnak, a bünösök lettek itélő biráivá.

Mindaddig, mig alulról, felülről és oldalt teljesen független egyénekből nem alakul kormányunk: a helyzeten csak a jó isten mindenhatósága tudna segiteni. Mig ez azonban megtörténhetik: Misera plebs contribuens fizess, ha belehalsz is!

D. M.

Még néhány szó a bölcseleti tanfolyam és tanárképezde kérdéséhez.

Megvallom, némileg kelletlenül fogok a válaszoláshoz, a „tanügyi levelek“ második sorozatára, hogy még egyszer s részemről utójára szót emeljek a bölcseleti kursussal kapcsolatos tanárképezde szervezésének a jogakadémia ujjáalkotása feletti elsőbbsége mellett. Kelletlenül részint azért, mert attól félek, hogy e hosszas vita a közönség előtt unalmassá válik; részint mert ugy látom, hogy oly szavaimat vesz magára h. s. ur érzékenysége, melyeket én az ő személyére vonatkozólag sohasem mondtam; — mig másfelől az őszinte szóért B. I. ur támad ellenem, „terribilem picea tectus caligine vultum“ s erős szavainak dorongjaival akarja beverni árva fejemet. De bármint van a dolog, bevégzem a mibe kezdtem. B. ur hozzám intézett levelére pedig nem válaszolok semmit, mert vitatkozni csak addig szoktam, mig a vita nem személyeskedés, s tisztességes hangon folyik.

Első levelére is azért válaszoltam, mert azt hittem: a történt félreértésről, akár én okoztam azt, akár ő maga, felvilágosithatom, s miután arról kellett meggyőződnöm, hogy ő capacitáltatni nem akar, jövőre jajgathat vagy haragudhatik felőlem kedve szerint, nekem több szavam hozzá nincs és nem is lesz. Ugy sem tudnék egyebet mondani, mint azt, hogy én, a mit el is mondtam, tanárainkat 3 osztályba soroztam és sorozom, hogy azonban kit-kit saját öntudata hová oszt be, s hogy vajon emiatt elégültség, fájdalmas érzékenység vagy épen harag támad-e valakinek lelkében, arra én már csak az általam védett ügy érdekében sem lehettem tekintettel.

Annálfogva térjünk tárgyunkra.

Meg kell jegyeznem, hogy én a bölcseleti kursussal kapcsolatos tanárképezdének nagy fontosságát, söt nélkülözhetlenségét a magyar protestantizmus érdekében, tüzetesebben vitatandónak nem tartottam, mivel maga a „tanügyi levelek“ irója is mindig ugy emlitette ennek felállitását, mint a magy. prot. egyh. „legfőbb és mulaszthatlan teendőjét“, annálfogva csak mintegy odavetve érintettem idevonatkozólag egy pár okot. Nyilvánitott nézetemnek védelmére elégnek tartottam annak indokolását, miért nem hiszem én a t. l. sz. által felhozott okok daczára sem azt, hogy a debreczeni főiskola helyi viszonyai e legfőbb és mulaszthatlan teendő elhanyagolását tennék szükségessé. Talán nem lesz épen felesleges, most a vita végén röviden összevonnom azt, mit nézetünk védelmére kölcsönösen előadtunk.

Felemlitettem én mint átalános szempontból döntő okot a tanárképezde szükségessége mellett, tanárainknak képzetlenségét, példákat hoztam fel e képzetlenség ottan-ottan valósággal botránynyá válásának indokolására. S mit mond ez okra a t. l. második sorozata? Hogy tuloztam, mert a t. l. sz. „ugyanannyi derék és képzett egyént nevezhet meg.“ De hát állitottam én azt valaha, hogy minden vidéki tanárunk képzetlen? S nem azt kellett volna-e bebizonyitani a t. l. szerzőjének, hogy az általam felhozott példák nem fordulhattak elő? Mert hiszen maga mondja „az ellen józanon senki nem vitatkozhatik, hogy bölcsészeti tanfolyamra s tanárképezdére tanáraink képzése szempontjából nagy szükség van.“ S ha én talán a valónál erősebben szineztem is, — posito sed non concesso — vajon ennek kimutatása elég ok-e arra, hogy a tanárképezde felállitását hanyagoljuk, vagy épen elmulaszszuk? Én nem hiszem.

Azt mondja még a t. l. sz. hogy „a bölcseleti tanfolyam nem a declináczió és conjugatió betanitásával foglalkozik.“ Én azt állitom, azzal is közvetve, mert a képzett s jó tanmódu tanár mégis csak jobban meg fogja ezt is tanitni, mint kinek egyetlen módszere az ütem módszer. Hogy egy tekintélyes tanárnak ide vonatkozó szavait idézzem „igaz hogy tanárképezde s vizsga mellett is elég képtelen, hasznavehetetlen egyén jut tanári székhez; azonban mégis sokkal nehezebben és csak akkor, ha szakmáját még is bizonyos fokig ismeri.“ S aligha fog tanári oklevelet nyerni oly egyén, kin megeshetnék az általam felhozott példák valamelyike.

Sajnálom, hogy elkerülte a t. l. szerzőjének figyelmét felhozott második okom, mely szerint, prot. szellemü 8 osztályu gymn. képzés mellett talán kevésbé szükségesek a jogi akadémiák, mint prot. jogakadémia mellett ugyan ilyen középtanoda. De hiszen prot. szellemü tanárok nélkül is lehet a gymn. valódi prot. intézet! Majd átalakitja a tanárokat a felügyelőség, s a régibb tanárok közszelleme!

Felhoztam okul a bölcseleti tanfolyam támogatásában azt is, hogy ifjabb papjaink nem megvetendő számu részénél a képzetlenség csaknem ijesztő mértékben észlelhető. Ez oly tény, legalább véleményem szerint melyet tovább bizonyitgatni is felesleges. A kinek alkalma volt erről meggyőződést szerezni, azt hiában akarnók meggyőzni az ellenkezőről. S én mégis felemlitettem 2 dolgot, egyik, hogy „évek óta hallható a panasz, mikép az illető egyházkerületi bizottságok soha sincsenek megelégedve a lelkészképességi vizsgálatok eredményével.“

Azt mondja a t. l. sz. ismét czéloztam. A legutóbb 12 lelkészképességi vizsgálat közül 4-ről nyilatkozott a vizsgáló bizottság határozott dicsérettel, s csak 3-szor fejezte ki meg nem elégedését. De hátha el kell is ennek folytán ismernem hogy a „soha“ oda tétele meggondatlanság volt, nem én mellettem bizonyitnak-e épen magok a felhozott számok is? Négy jó vizsga mellett 3 határozottan rosz, 5 pedig sem jó, sem rosz. Gondoljuk hozzá ehez, hogy e vizsgálatok épen nem voltak a tulszigoruság mintaképei, hogy csak is arról itéltek, mint tanulta meg a lelkészjelölt az elébe adott theol. studiumokat, hogy hozhatnánk fel esetet, melyben a bizottság, elnökének kijelentése szerint a 20—22 megvizsgált közül csak egynek készületével volt teljesen megelégedve, de azért jegyzőkönyvileg nem fejezte ki meg nem elégedését; gondoljuk ide, hogy a „tanügyi levelek“ szerzőjének is hallgat azon általam felhozott másik argumentumról, mely szerint „maguktól a hittanszaki tanároktól hallható a gyakori panasz hallgatóik képzetlensége, értelmi elmaradottsága, s amiatt, hogy tudományos kutatásra semmi hajlamuk nincs.“ Vajon megvan-e hát czáfolva a felhozott jegyzőkönyvek által azon apertum, (bocsánat, e szót nem én találtam ide, hanem oly egyén, kinek én saruja szijját megoldani sem vagyok méltó) hogy papjelölteink s ifjabb lelkészeink egyrésze csaknem ijjesztő mértékben képzetlen?

Itt pedig egy kis gunyolódást is helyén lát a t. l. sz. Megérdemleném a gunyt, ha az én ezen szavaim „Más körülmények közt voltunk régebben, midőn a 6 éves gymn. 3 éves bölcseleti s 3 éves theologiai tanfolyam, a tudományok egész összegét, legalább oly mérvben, mint arra tudományosan müvelt embernek hazánkban szüksége volt, magába ölelte“, ha, mondom, e szavaim a mult évre, vagy bár messzebb, de a legközelebbi multra vonatkoznának. De mig az én soraimból kivehető az, hogy rég elmult időkről beszélek, talán vissza is adhatnám, ha kedvem tartaná a gunyt az olyan okoskodónak, mely az én azon szavaimból, hogy „ma már senki sem meri hangosan elmondani, hogy a gymn. képzésre 6 év elegendő“ kihozta azt, hogy tehát én szerelmes vagyok a 6 osztályu gymnáziumba. De menjünk tovább.

(Folyt. köv.)

Pétervári táviratok.

— Febr. 16. —

Novikoff és Langenau követek nagy követi rangra emeltettek. A czár gyenge meghülésben szenved, s ezért a programm megváltozott. Kedden a tüzoltó csapatok és a hadszertár megtekintése után Langenaunál diszebéd lesz. Szerdán medvevadászat este, pedig a szentpétervári nemesek bálja.

Az osztrák-magyar uralkodó a többi között megnézte a mérnök akadémiát s Tottleben tábornoknak előadását Szebasztopol ostromáról egy fél óráig hallgatta s köszönetet is mondott a tábornoknak az előadásért. Délután a diplomácziai testület fogadása volt. A nagykövetek egyenkint, a követek pedig együttesen fogadtattak, azután családi diszebéd volt Konstantin nagyherczegnél, este bál Cesarovicsnál. Holnap az osztrák-magyar uralkodó fogadja a pétervári és odessai küldöttséget, mely ő felségének egy feliratot fog átnyujtani.

Arthur herczeg már elutazott. — Lueders tábornok meghalt.

UJDONSÁGOK.

* **A polgári kör** folyó hó 22-én tisztujitó közgyülést tart a saját helyiségében; mire előre is figyelmeztetjük az illető tagokat.

* **Szinház.** Holnap, csütörtökön szinre kerül: „A KOLDUSNŐ“, mire felhivjuk a közönség figyelmét.

* **Az álarczos bál** tegnap tartatott meg a városi szinházban. Hogy a farsang temetése volt ez alkalommal, az leginkább az álarczosokon látszott meg. Gyászvitézek voltak biz azok többnyire. — De azért nem lehet elvitatni, hogy ne lett volna ott sok életre való lény álarcz alatt. Csak megkellett jól őket figyelni. Átalános feltünést s legnagyobb figyelmet gerjesztett maga iránt egy „czigányasszony“, de ennek meg az volt a baja, hogy hamar felismerték, s megugrott. — Szép volt látni azt az egyenlőséget, mely itt uralgott. Mi mindent rejthetett az a sok álarcz? A teremben az asszonyságok mellett karonfogva sétált a szolgáló vagy szobaleány. Sokon azonnal felismerhető volt, hogy — nem kelet népe közé tartoznak, mert hiszen ezek csak keresztnevöket szokták megmondani. A kávésbutyikok cselédségei, s a konyhák tündérei is szép számmal voltak képviselve. — No de azért, hogy szellemdus álarczosok hiányoztak, jó és fesztelen kedvre derült a vegyes társaság rövid idő alatt; csak idő kellett, hogy neki melegedjenek a tüzvérü ifjak. — Volt ott egy néma szerelmes Julia, szép urnője páholyából! vizsgálgatta szolgálója ügyetlenségét egy ifju lőn a néma figyelmének tárgya; majd találkozának. Romeo, álarcz nélkül is ügyesebben vitte szerepét itt is, mint ismert hölgye. Érdekesen mulattak. Társalgásuk azonban prózai véget ért. Megszöktek. — De hány ily eset történhetett ott? Azonban hagyjuk ezt a magán pletyka tárgyául. A vegyes társaság közt itt-ott akadt tiszteletet s talán szeretetet is gerjesztő kedves és tisztes alak, kikkel álarcz nélkül is el lehetett társalogni. — A terem külszinével ellenkező benyomást gyakorolt a

TÁRCZA.

„VÉSZMADÁR.“

— Regény a tengerészéletből, három kötetben. —

Irta a „Rockingham“ szerzője.

Forditotta **Kompolthy Tivadar.**

Harmadik kötet. — III. rész.

(68-ik folytatás.)

A kalózok közt hangos morgás keletkezett. Herbert hallotta ezt és arra határozta el magát, hogy a távolságot az ellenség s közte megkurtitsa. Érezte, hogy hivatásának betöltése a közel pillanatok dolga s kirántá kardját hüvelyéből.

— Most kövessen engem kis távolságban, — sugta Yarkernek — s ha majd mi „hurráh“-t kiáltunk, ismételje ön ezt hangosan hátunk mögött. Én egyenest az ágyunak tartok s azt beszegezem. Miután ön s emberei engem s legénységemet hátul s oldalról födnek, az én dolgom nem egyéb, minthogy előre nyomuljak s közéje vágjak az ellennek.

Herbert csapata mind előbbre nyomult s már csak kevés lépésnyire voltak az ellentől, de ez még sem vette őket észre. Ugy látszott, hogy veszekednek egymással. Anstey legutósó tüzelése nagy zavart idézett elő köztük s most senki sem akart vállalkozni arra, hogy az ágyut, mely immár jó irányban volt állitva, letüzelje.

Herbert e pillanatban gyors futamra inditá csapatát, mely irtózatos „hurráh“-kiáltást hallatott. Alig hogy e kiáltás elhangzott, közvetlen hátul, mellett ismétlődött a csatakiáltás s Yarker emberei félkörben rohantak Herbert csapata után az ellenség felé. Ugyan e pillanatban a domb tulsó oldalán is viszhangra kelt a dühös csatakiáltás s az angol „hurráh“ egetverő orditásban hangzott mindenfelé. Anstey emberei, daczára az alkalmatlan szikláknak, töviseknek, akadálytalan rohantak fölfelé a dombtetőnek.

A megrémült kalózok borzadva látták, hogy jobbról, balról s mindünnét angolok rohantak feléjük. Védték is magukat, a mint lehetett. Herbert elé égy óriási mulatt ugrott, arcza el volt torzitva irtózatosan, a forradásoktól alig lehete megkülönböztetni vonásait. Nem megvetendő ellensége volt ez a bátor elsőhadnagynak; de mig ezek hasztalan küzdöttek, addig egy erős, harczias tekintetü európai közeledett Herbert háta mögé. Bal karja zsebkendővel volt bekötve, mig jobbja hegyes vitőrt szoritott. Már felemelte a halálos szurásra fegyverét, midőn a vérdüllödt szemü Darby a csatahév daczára észrevette őt Herbert háta mögött s kirántva övéből pisztolyát, fejbe lötte. Ugyan e pillanatban rogyott össze a mulatt is Herbert villámló kardja alatt.

IV. rész.

A kalózok, igy meglepetve, mégis jó ellenállást fejtettek ki, de az angol tengerészek vérdühe elől nem volt menekvés. Vezéreiknek nagyobb része vagy leöletett, vagy már meg volt sebesitve. Látták, a mint egyetlen ágyujok az ellenséges angolok kezére került s midőn hátuk mögött Yarker legényeit látták, elől Herbert csapatát s Anstey dühös matrózait, kik a jó öreg Grogson halálát boszulták meg, elhányták fegyvereiket s veszett futásban kerestek menedéket.

A futó kalózok üldöztetése nem foglaltatott ben Herbert tervében s ezért hagyta futni őket. Minden ellenállás megszünt s ő a nap eredményével tökéletesen meg volt elégedve. A „Vészmadár“ különféle csapatokra osztott legénysége most az elfoglalt ágyu köré csoportosult s háromszoros „hurráh“ által tudtul adák a hajón maradt társaknak a teljes győzedelmet.

Az elfoglalt ágyu, egy öreg 32 fontos, leszereltetett s erősités küldetett a ladikok mellett őrségül hagyott kisebb csapathoz. Csak 4 sebesültjük volt. A szegény öreg Grogson volt az egyedüli halott. Az egyik ladikba elhelyeztetett a 4 sebesült s azonnal a hajóhoz szállittattak.

— Yarker, — mondá az elsőhadnagy — vegyen magához egy erős osztályt s lökje le a harminczkétfontost a sziklatetőről a mélybe; előbb azonban ki kell huzni alóla a kocsit. Oda lenn gazbenőtte hasadék van, a vén ágyu ott százezred éveken át megpihenhet. Az itt szétszórt lőkészletet gyüjtse össze s rakja be amott abba a sziklaüregbe. Félek, hogy e vigyázatlan fiuk még légbe robbantják magukat; állitson majd az üreg elé őrséget. De hah, mi zaj ez ott tul felől?

— Megölték őt a nyomorultak! — kiált e perczben fuldokolva az elősiető Chouchow, — megölték őt — a gazok!

(Folyt. következik.)

nézőre a páholy közönség. Ritkán láthatni ennél gyönyörübb női koszorut! Jól esett a szemnek a páholysorokon pihenni, elmélkedvén arról, mit tesz az „együtt mélység és magasság?“ — Balázs Kálmán és a szinház zenekara felváltva müködött: a lelkesen kezelt nyirettyük sokszor lelket öntöttek a közönségbe. — Az étterem ellátása Torma István jó hirü vendéglősünknek becsületére válik; kitünő étlap, s annak megfelelő ételek s még hozzá épen oly borok adtak tápot a jó kedvnek. — A bálterem tarka vegyületü népségétől eltekintve, soha sem óhajtunk szinházi bált jobban sikerülni, mint ezt. Mondhatni, minden néző hely tömve, a terem tele volt. A tiszta jövedelem **1000 frt** körül jár. — A vigalomnak csak a reggel vetett véget, arra nézve t. i., a ki nem folytatta álarcz nélkül is álarcz alatt éjfél előtt kötött viszonyát. — Ezzel eltemetők az idei farsangot. S mi maradt emlékül? Üres tárcza és rongyos öltözet. Karneval herczeg igy ereszti el a kiszolgált katonát.

* **Kovács Dániel** köz- és váltóügyvéd, Debreczen város egykori főügyésze nincs többé! Ma hajnalban jobb létre szenderült. Béke lebegjen porai felett!

* **A zene- és dalegyleti hangversenyről.** Ezen lapokban említés tétetvén a zenede és dalegylet helyiségében pénteken este tartott házihangversenyről, ezt kiegészitőleg közöljük a müsorozatot, melyhez csakis a hangverseny alatt volt alkalmunk jutni. 1. Bájos boldogság Thern K.-tól, férfikar. 2. Hegedü terzett, Blumenthal, zenedei növendékek. 3. Magyar magándal, zongora mellett éneklé Márton Luiza k. a. 4. A számüzött, Váray Ferencztől, férfikar. 5. Zongora solo, Budaházy Anna k. a. 6. Szabadságdal, Huber K.-tól. férfikar. 7. Hegedü solo, zongorakisérettel, Pusztay Lajos. 8. Női terzett, zongora mellett.éneklék: Vecsey, Guttmann és Pérchy kisasszonyok. 9. Dalárinduló, férfikar. Nagyon sajnáltuk, hogy e müsorozat, pár nappal legalább a hangverseny előtt, hirlapilag közzé nem tétetett, mert remélni lehetett volna, hogy a különben diszes kis hallgató közönség tekintélyessé növi ki magát, a zene és ének iránt különben is fogékony közönségünkből. A jelenvoltak a nyujtott élvezettel elégedetten távoztak, s kifejezék óhajtásukat, vajha ily hangversenyek oly estéken, melyeken szini előadások nincsenek, minél többször ismételtetnének, de egyik főkelléknek állitjuk, hogy a programm a közönségnek eleve tudomására juttattassék. Az előadás most is nyilvános volt ugyan, mert abban a dalegylet tagjai szabadjegyeik előmutatásával, nem tagok pedig 50 kr belépti dij mellett részt vehettek: mindamellett mi is kifejezzük ohajtásunkat, hogy kivált a farsang elmultával a fehérló termében tánczvigalommal füszerezett nyilvánosabb előadások szavallattal is egybekötve rendeztetnének. Egy dalegyleti tag.

* **Valéria**, Szigligetinek e nagy tragédiája már ki van tüzve a szinházi müsoron. A czimszerepet Lukácsiné játsza.

* **A tombolára** folytatólag még a következők adakoztak: Pájer József 1 olajfestmény; gr. Dezsewffy Miklósné 1 horgolt hárász kendő; Klimo-Király Karolina 1 kávés abrosz, 6 csemegekendő; Matkovics-Csiffy Kata 1 ékszerláda, lilaselyemmel bélelve; Lippman Samu 1 hárászkendő; Huzly Károly prépost 1 nagy ékszerláda, kék bársonynyal; Fényes Lajos bronzállvány fényképnek; b. Vay Henrikné egy faragott fakalamáris és egy képrámát; Kovács Gyula bronzszivarállvány; Kovács Lajosné márvány váza; özv. Bay Gáborné egy tokban egy ezüst evő eszköz; özv. Leeb Pálné 1 pohár; Csanádi Ödönné két virágnak való pohár; Gyügyey-Mikinszky Róza 1 virágnak való pohár; Jermy Kálmán 1 kompótos tálat. Debreczen, február 18-dikán, 1874. Bethlen-Mikó Róza.

* **Reáliskolai ügy.** (A közönség köréből.) Ugy halljuk, hogy a közelebbi alkalommal a városi főreáltanoda növendékeinek három napi farsangi szünidő hagyatott. Talán az állami iskolát akarják utánozni? Nagyon roszul választottak most az egyszer a példát. Az iskolai év különben is későn kezdethetett meg; más oldalról, a félévi vizsgák a küszöbön állanak, s legalább is tapintatlanság, mind a tanároktól, mind a növendékektől ily fontos időszakban három napot is elvonni; annyival inkább kár volt ezt tenni, mivel a tanárkar minden tagja sem helyeselte ez eljárást. Igaz, hogy a városi felügyelő bizottság nem adott még e részben utasitást, de megvárhatnók, hogy az igazgatóság ily dolgokban a kellő eszélyességgel járjon el. Nyilvánosságra hoztuk e több oldalról visszatetszést szült eseményt azért, hogy figyelmeztessünk, miképp más alkalommal az ilyenekre is jó lesz vigyázni.

* **Az üzleti világ** Debreczenben nem rég egy borkereskedéssel gyarapodott. Ez Mayer Farkas borcsarnoka a piaczon. Örömmel halljuk, hogy ez a legjobb minőségü borokat s olcsón árulja, miért a vendéglősök nem jó szemmel néznek rá. Pedig ily kereskedésre már szükség volt. Szabad a vásár. A ki jobbat, olcsón ad, az megél. Mayer Farkas, mig ez elvet követi, ezáltal a közönségnek is használ, kereskedésének pedig szilárd alapot vet. Éljen a verseny!

* **Gyászjelentés.** Mély fájdalommal tudatjuk szeretett jó testvérünknek néhai Boschetti Domokosnak (született Olaszhon Udine városában) szivgörcsben, életének 51-ik évében, folyó év február 16-án korareggel hirtelen jött halálát. A boldogultnak földi részei folyó hó 18-án délutáni 4 órakor czeglédutczai 31-dik számu háztól, a róm. kath. egyházi szertartás szerint a szentannai sirkertbe fognak örök nyugalomra letétetni. Az engesztelő szentmise-áldozat azt követő nap 19-kén reggeli 9 órakor, a szent-annai róm. kath. egyházban fog az egek urának bemutattatni. Mely végtisztességtételre az elhunytnak rokonait, jó barátait, jó ismerőseit bánatos szivvel meghivjuk. Debreczen, 1874. február 16. Az elhunytnak távolban levő édes anyja: Özv. Boschetti Jánosné szül. Clonfera Terézia; Boschetti Paula, Boschetti Catharina. Helyben lakó testvérei: Boschetti András és fia András. Boschetti Pál. Özv. Boschetti Mária Ceschia Pálné, gyermekeivel. (Tegnapi számunkban a Domokos név tévedés folytán Andrással cseréltetett fel.)

* **A nemes lelkek** a vigalom perczeiben sem szoktak megfeledkezni a szenvedőkről. Közelebb Á. Nagy József derék polgártársunk házánál egy eljegyzési ünnepély alkalmával a kolera által sujtott árvák és özvegyek segélyezésére **13 ft 60 kr** könyöradomány gyüjtetett. Ehez járultak a következők: Becske Bertalan 1 ft. Szabó Gusztáv 1 ft. Sárközy István 1 ft. Csipkés Endre 1 ft. A. M. 1 ft. Bignió János 1 ft. Mileusnich Márk százados 1 ft. Szabó József 1 ft. Szabó Bálint 1 ft. Sárközy Géza 1 ft. Budai Imre 1 ft. Alföldy Bálint 50 kr. Berényi L. 50 kr. Szabó Ádám 50 kr. Csőreg Péter 30 kr. Egyvalaki 30 kr. Á. N. G. 50 kr. Összesen 13 ft 60 kr.

* **Tóth Mihály**, debreczeni theologiai tanár legujabb müvéről: „Egyházszertartástan alapvonalai“, Mitrovics Gyula sárospataki theologiai tanár a „Prot. egyházi s iskolai lap“-ban részletes birálatot közölve kimutatja, hogy e mü is, mint szerzőnél több izben megtörtént, nagy részt plagium. „A mi különben e müben jó — irja többi közt a biráló — az nem Tóth Mihályé, a mi pedig sajátja, az határozottan rosz, vagy ha jó, nem a liturgikába tartozik.“

* **A rabló dolgok** kezdenek érdekesebbek lenni. Nem rég a Ludasban tanyázott egy csapat jó madár, majd a Bárány-csapszéket látogatták meg; kilétöket nem titkolták, s fizettek is bőven, egész készséggel. Ugy mondják, hogy ezek rabolták ki — állitólag — Jasztrabszkit is Reszegén, honnan 8 ezer ftot s temérdek pisztolyt s fegyvert hoztak el; két rabló a Bárányban női öltönyben volt, a kocsmáros még meg is ölelte őket, s akkor vette észre, hogy derekokat pisztolyok övedzik. Fennen hangoztaták, hogy nem félnek ők a csendbiztostól. S ugy látszik, igazok van.

* **Három vidéki** egyén nagy botrányt csinált ma berugott állapotban a piaczon, a rendőrség képviselőit fenyegették, s irgalmatlanul káromkodtak. Hüvösre tették őket.

* **A hus ára** fontonkint Debreczenben febr. 17-től 24-ig következőleg lőn megállapitva: 23 kr hatvanutczán (Hajdunál) s péterfián; 24 kr czeglédu. 55. sz. piaczu. 7. sz. kismesteru. hatvanu. csapóu. (Rácznál, Benczénél); 24—25 kr Telekiu. csapóu. 7. sz. rózsatér 6. sz; váradu. 25 kr; piaczu. 5. sz. czeglédu. csapóu. rózsatér 10. 11. sz. a. Miklósu. 25—26 kr piaczu. 6. sz. A többi helyen 26 kr.

ORSZÁGGYÜLÉS

— febr. 17. —

Elnök: Bittó.

Kosztics Lázár azt hiszi, hogy nagyon ártana jó nevünknek, ha a külföld megtudja, miszerint a pancsovai választásnál „állitólag szerb czimerrel ellátott“ zászlók foglaltattak le, s egy hosszu beszédben Mileticsre, Babesiura, a miniszter régibb válaszaira hivatkozva e tárgyban interpellálja a belügyért. Szapáry Gy. gr. rögtön válaszol, s mindjárt elején tiltakozik azon kifejezés ellen, hogy „állitólag szerb czimerrel ellátott“ zászlók foglaltattak le, mert a zászlókon tényleg voltak ily czimerek. Nem ismeri a nemzetiségi törvény oly czikkelyét, mely más szint engedne használni, mint a magyar három szint. Belátta, hogy az eddigi engedékenység káros következményeket hozott létre, ezért erélyesen fön akarja tartani rendeletét. Eltiltott minden szint, igy a fekete-sárgát is, melynek a magyarországi választásoknál nincs semmi helye. Nem is fog megtürni semmi idegen szint. (Miletics az elnökség helye alatt álliva fölkiált: Majd visszafoglaljuk. Nagy zaj a bal s jobboldalról, valamint a 48-as párt tagjainak soraiból fölkiáltások: Rendre! Rendre!) Törvényesnek tartja intézkedését, s miután e meggyőződését az interpelláczió nem renditette meg, tett intézkedését föntartja. Kosztics Lázár válaszolni akar, de csakis annyit mond, hogy a szerb szinek a patriarkhatus szinei, s a használt czimer a patriarkhai szék czimere. Erre az egész ház tudomásul veszi a miniszter válaszát.

Tisza K. kéri a ház elnökét, szólitsa föl Mileticset, ki e szavakkal: „Majd visszafoglaljuk“ szakitotta a belügyminisztert félbe, magyarázza ki magát, mert lehetnek esetek, midőn e szavakért a háznak leghatározottabb, legszigorubb roszalását kell kifejeznie.

Elnök azt mondja, hogy a képviselőt beleszólásáért rendre utasitotta; (felkiáltások minden oldalról: nem hallottuk.) s most felhivja, hogy magyarázza meg, hogy értelmezi felkiáltását. Miletics nem azért szólal fel, mert a miniszterelnök (azaz a ház elnöke) felhivta, hanem saját indulatából.

Elnök rendreutasitja szólót, mert a képviselőnek kötelessége a ház elnökének felszólitására nyilatkozni. Ezt megkivánja a tisztelet a ház iránt, mely e szavak megmagyarázását óhajtja. Miletics kimagyarázza, miszerint ő eddigi multjához és müködéséhez mérten alkotmányos uton akar tovább haladni, s azt mondta, hogy nem visszafoglalást, de visszaszerzést értett, s ez különbség. Egyébiránt kéri a felség urat, hogy e szineket pártfogása alá vegye. (Zaj, nevetés.) Ez ügy ezzel el van intézve.

Trefort Ágoston válaszol Irányi Dániel interpellátiójára a felnőttek oktatása iránt. Ez oktatás nem volt oly eredményekkel összekötve, mint remélték, sőt visszaélések fordultak elő, ezért ez ügyek megvizsgálására bizottságot hivott össze. A tanitás megszüntetésének okát a pénzhiány képezi.

Irányi Dániel azt hiszi az interpellátió joga illusoriussá válik az által, hogy a miniszter bármely sürgős és fontos tárgyban hetek mulva ad feleletet, mint ezen esetben történt. Örvend, hogy a miniszter elvégre érzi a takarékosság szükségét, csak azt sajnálja, hogy a takarékosságot mindig a közoktatásügynél kezdik nálunk. Azt hiszi, hogy a pénzhiányon lehetett volna segitni azáltal, hogy a rendelkezési alapból egy kis összeg a miniszter által barbárnak nevezett faj müvelésére fordittatott volna. A visszaéléseket nem a tanfolyam megszüntetése, hanem részletes felügyelet által lehet ellenőrizni. Nincs megelégedve a válaszszal, azonban a ház ezt tudomásul veszi.

Szögyényi László bemutatja a kérvényi bizottság által tárgyalt kérvények sorjegyzékét, mire fölvétetik a napirend, melynek első tárgya az 1872. évi közös költségvetésből származó póthitelről szóló tjavaslata. Várady Gábor elfogadja részletes tárgyalás alapjául általánosságban. De tudni óhajtja, magáévá teszi az uj pénzügyér e törvényjavaslatot, melyet elődje adott be. Ezenkivül óhajtaná, hogy a beadványok kelettel látatnának el. Bobory Károly, — Csanády Sándor nem fogadják el a törvényjavaslatot. Szlávi a tjavaslatot magáévá teszi. Péchy T. azon nézetének ad kifejezést, hogy a delegatiók által megszavazott összeg mennyiségére nézve ugyan kérdés alá nem jöhet, de ahhoz joga van az országgyülésnek, épen az 1867. XII. t. cz. értelmében szólani. Simonyi Ernő ugyanezen nézetben van; e mellett sajátságosnak tartja, hogy a költségvetés megszavazása után a delegatio még póthiteleket is szavaz meg, miről a törvényben szó sincs. Felvilágositást kér az iránt, miert terjesztetett be a törvényjavaslat oly későn a kormány által. Szlávy József miniszterelnök megjegyzi, hogy e törvényjavaslat az akkori pénzügyminiszter által rögtön, a jelenlegi ülésszak megnyitása után terjesztetett elő.

Ghyczy K. ugy vélekedik Simonyi ellenében, hogy a javaslat elfogadása kötelesség, a törvények szerint is.

A javaslat aztán elfogadtatik. Elfogadtatik még „az erdélyi katonai kóródák bértöbbletének fedezésére szükséges összegről szóló törvényjavaslat“, továbbá a gabona és hüvelyes veteményekre rótt vámilletékek ideiglenes beszüntetéséről“ szóló törvényjavaslat s az Ángolországgal a büntettesek kiadatására kötött szerződés.

Tárgyaltatott még a p. ü. bizottság jelentése az inségügyről, mire az ülés véget ért.

Fővárosi értesitő.

** Deák Ferencz egészsége javulófélben van. Igy irják ezt a budapesti lapok.

** Párbaj volt ismét a fővárosban. Két fiatal ember közt fordult elő s a Svábhegyen vitőrrel vivatott. A „P. Lloyd“ U. Vilmos és L. András néven jelezi őket. A párbajban mindkét megsebesült. Az egyik könnyebben a másik sulyosan.

Belföldi hirek.

*** Kolozsvárt már készülnek az országos dalárünnepélyre, mely ott a nyáron tartatik. Ez alkalommal Liszt Ferencz is részt vesz a hangversenyben.

*** Ezsem jó bizonyitvány — Kecskemétről. A községi tanitók testülete elhatározta, hogy az iskolaszék kéressék meg a tanitók fizetésének rendes időben kiadására.

*** Jászberényben árvaház létesitésén fáradoznak. Koronázza siker törekvésüket. — Ugyanonnan irják, hogy ott az öngyilkossági esetek nem ritkák. Közelebb is egy tisztes polgár lőtte magát sziven.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:

OLÁH KÁROLY.

Főmunkatárs:

SZATMÁRI KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

Hogy az életbiztositás üdvös eszméjét a kevésbé vagyonosok körében is lehetőleg terjeszsze, a

„HAZA“

életbiztositó- és hitelbank Pesten,

egy uj biztositási módozatot állit fel, melynek lényege a következő:

1. 1200 tagból álló csoportok alakittatnak.
2. A biztositott egyszer s mindenkorra, mint belépti dijt a biztositott összeg 1 százalékát fizeti, azonfelül.
3. Félévenkint a biztositott összeg $1/4$%-ját, mint kezelési költséget.
4. **Dijakat a biztositott csak akkor fizet, ha csoportjából egy tag elhal,** ezen dijak a biztositott korához és a biztositott összeghez arányositva, a legolcsóbbra vannak szabályozva.
5. A felvételi módozat a lehető legegyszerübb, elegendő a bevallás az orvosilag igazolt egészségi állapot kimutatásával.
6. A biztositott összeg a haláljelentés megtörténte után 1 hó mulva fizettetik.
7. Egy és ugyanazon csoportba előlegesen csak 500, 1000, 1500 vagy 2000 frtot lehet biztositani, jogában áll azonban mindenkinek magát több csoportban is biztositani.

Bővebb felvilágositást nyujt az elhalási csoportra vonatkozó programmunk, melylyel a legnagyobb készséggel ingyen szolgálunk, központi irodánkban:

Deák Ferenczutcza 5. sz., valamint összes képviselőségeinknél.

A „Haza“ ezon uj biztositási módozat által, kellő biztositék és szilárd üzletvezetés mellett a biztositani óhajtónak kiváló előnyöket nyujtván, a t. cz. közönséget számos részvétre hivja fel, megjegyezvén, hogy az első csoport már tényleg megalakult és legközelebb ki is lesz egészitve.

Alkalmas felügyelők előnyös feltételek mellett alkalmaztatnak.

28 11—12 (Utánnyomat nem dijaztatik.)

Arverési hirdetés.

Szabad kir. Debreczen város részéről ezennel közönségessé tétetik, hogy a tulajdonához tartozó Koncz Gergely-féle ház a folyó évi pünköst napjától 3 évre a városház nagytanács termében ugyancsak **folyó évi február hó 26-kán d. e. 9 órakor** tartandó közönséges árverés utján legtöbb igérőnek haszonbérbe adatik; a feltételek a számvevő hivatalnál megtekinthetők.

Kelt sz. kir. Debreczen város gazd. tanácsának 1874. évi január hó 30-kán tartott üléséből.

Kiadta:

Farkas Ferencz,
aljegyző.

96 3—3

Eladó széna.

Ötven szekér anyaszéna helyben leendő elfogyasztása feltétele mellett eladó.

Értekezhetni iránta Burgundia utcza 40. szám alatt.

99 3—3

Tiszavidéki és arad-temesvári vasut.

I. Bécsből és Pestről Kassa felé.

	ó.	p.	napszak	ó.	p.	napszak	ó.	p.	napsz.
Bécs északiv.in.	8	—	este	8	30	reggel.			
„ állam v.	8	20	„	8	45				
Budapest	7	30	reggel	6	26	este.			
Czegléd	10	18	délelőtt	9	18	„	4	—	reg.
Szolnok	11	22	„	10	26	éjjel.	6	16	„
P.-Ladány	2	—	délután	1	52	„	11	36	d.e.
Debreczen	3	51	„	4	30	reggel	2	20	d. u.
Nyiregyh.	5	39	„	7	48	„			érk.
Szerencs	8	4	este	11	27	délel.			
Miskolcz	9	25	éjjel.	1	51	délután	8	—	reggel
Kassa érk.	11	51	„	6	—	este	11	43	déle.

IV. Kassáról Pest és Bécs felé.

	ó.	p.	napszak	ó.	p.	napszak	ó.	p.	
Kassa ind.	5	—	regg.	9	20	délel.	6	1	délután
Miskolcz	7	42	„	1	41	délut.	9	24	este, érk
Szerencs	8	53	„	4	14	„			
Niregyh.	10	43	délelőtt	7	17	este.			
Debreczen	12	43	délut.	10	12	éjjel	3	25	délut.
P.-Ladány	2	24	„	12	22	„	6	29	este.
Szolnok	4	54	„	4	40	regg.	11	14	éjjel.
Czegléd érk.	5	46	„	5	59	„	1	49	„
Budapest „	8	31	este.	8	45				
Bécs állam „	6	3	regg.	6	9	este.			
„ északi v.	6	20	„	6	24	„			

II. Bécsből és Pestről Arad és Temesvár felé.

		ó.	p.	napszak	ó.	p.	napszak
Bécs északiv.	indulás	8	—	este.	8	30	regg.
„ államv	„	8	20	„	8	45	„
Budapest	„	7	30	reggel.	6	26	este.
Czegléd	„	10	18	délel.	9	8	„
Szolnok	„	11	12	„	10	15	éjjel
Mező-Tur	„	12	22	délut.	12	5	„
Csaba	„	2	1	„	2	55	regg
Arad	érkezés	3	36	„	5	35	„
„	indulás	3	56	„	6	—	„
Vinga	„	4	48	„	7	13	„
Temesvár	érkezés	5	49	estve	8	36	„

V. Temesvár és Aradról Pest és Bécs felé.

		ó.	p.	napszak	ó.	p.	napsz.
Tmesvár	indul	10	17	reggel	5	56	délután
Vinga	„	11	22	délelőtt	7	33	este
Arad	érkezés	12	12	„	8	40	„
	indulás	12	30	délut.	9	10	„
Csaba	„	2	10	„	11	42	éjjel.
Mező-Tur	„	3	43	„	2	14	„
Szolnok	„	4	54	„	4	24	reggel
Czegléd	érkezés	5	49	este.	5	49	„
Pest	„	8	31	„	8	45	„
Bécs államv.	„	6	3	regg l.	6	9	este
„ északi v.	„	6	20	„	6	24	„

III. Bécsből és Pestről Nagyvárad felé.

	ó.	p.	napszak	ó.	p.	napszak
Bécs északiv. indul.	8	—	este.	8	30	regg.
„ állam v. „	8	20	„	8	45	„
Budapest „	7	30	regg.	6	26	este.
Czegléd „	10	18	„	9	18	„
P.-Ladány „	2	30	délut.	2	10	regg.
B.-Ujfalu „	3	35	„	3	42	regg.
N.-Várad érkez.	4	47	„	5	21	„

VI. Nagyváradról Pest és Bécs felé.

	ó.	p.	napsz.	ó.	p.	napszak
N.-Várad indul.	11	22	délel.	9	—	este.
B.-Ujfalu „	12	28	délut.	10	27	éjjel.
P.-Ladány érkez.	1	23	„	11	45	„
Czegléd „	5	49	„	5	59	regg
Budapest „	8	31	este.	8	45	„
Bécs államv. „	6	3	regg.	6	9	e.
„ északi v. „	6	20	„	6	24	„

A vonatok indulási ideje a közbeeső állomásokról, valamint azok csatlakozása Aradon, Csabán, Debreczenben, N.-Váradon, Kassán, Miskolczon, Szerencsen és Temesvárott, a pályaudvarokon kifüggesztett menetrendekből tudható meg.

Az üzlet igazgatóság.

Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhirré tétetik, miszerint a felperes **Kovács Lajos**, mint a debreczeni ref. egyház főgondnoka részére, alperes **Hatvani Sándor**tól 1000 afrt tőke s járulékai erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 2356. sz telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 1600 aftra becsült piaczutczai 1651. sz. házastelek 3 hold 800 négysz. öl külső földével f. 1874-ik évi **márczius hò 16-ik**, szükség eseére **ápril hó 16-ik** napján d. u. 3 órakor a telekkönyvi irodában, kiküldött végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%, vagyis 160 ft az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számitva 1 2 és 3 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 százalék kamatával, fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő, a bánatpénz az utósó részletbe tudatik.

4. A vevő a vett háznak a leütéstől 14 nap mulva, a külső földnek pedig azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet,

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszersmind azok, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1874-ik évi jan. hó 30-ik napján tartott üléséből.

Zachariás Alajos
jegyző.

83 2—3

Eladó tanya és szőllő föld.

H.-Hadház város határában, az ottani 1395-dik számu telekjegyzőkönyvben beirt 25 katast. hóld és 129 négyszegöl pallagi tanyaföld, — mely az Ember Gábor ur tulajdona volt, — örök áron eladó, esetleg 1874. évre bérbe kiadó.

Eladó továbbá Debreczenben a Sexta kertben, nemes fáju s termő gyümölcsfákkal ellátott 2 nyilas szőllő föld.

Értekezhetni Debreczenben, czeglédutcza 2156. sz. a. alólirott tulajdonos

Simonffy Imrénével.

108 1—2

Kitünő száraz

tüzi tölgyfa

a Sepper- és Satori-féle faraktárban, az ispotály előtti téren, ott átvéve, 10 forintért kapható.

Becsey Károly.

90 3—3

Eladó

gőzmalmi részvények.

Értekezhetni

Tátray Kárpát
gőzm. pénztárnoka.

109 1—3

Debreczen, 1874. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.